

ἰκανῶς ὑπὸ σοῦ τεθεράπευμαι. καί μοι τὸ τοῦ Εὐριπίδου d
κατὰ καιρὸν ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι σοὶ πραγμάτων ἄλλων ποτὲ
συμπεσόντων—

εὗξῃ τοιοῦτον ἄνδρα σοι παρεστάναι.

ὑπομνήσαι δέ σε βούλομαι διότι καὶ τῶν ἄλλων τραγωδο- 5
ποιῶν οἱ πλείστοι, ὅταν ὑπό τινος ἀποθνήσκοντα τύραννον
εἰσάγωσιν, ἀναβοῶντα ποιοῦσιν—

φίλων ἔρημος, ᾧ τάλας, ἀπόλλυμαι·

310

χρυσίου δὲ σπάνει ἀπολλύμενον οὐδεὶς πεποίηκεν. κακέϊνο
δὲ τὸ ποίημα τοῖς νοῦν ἔχουσιν οὐ κακῶς ἔχειν δοκεῖ—

οὐ χρυσὸς ἀγλαδὸς σπανιώτατος ἐν θνατῶν δυσελπί-
στῳ βίῳ,

5

οὐδ' ἀδάμας οὐδ' ἀργύρου κλῖναι πρὸς ἄνθρωπον
δοκιμαζόμεν' ἀστράπτει πρὸς ὄψεις·

οὐδὲ γαίας εὐρυπέδου γόνιμοι βρίθοντες αὐτάρκεις
γύαι,

ὥς ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὁμοφράδμων νόησις.

10

ἔρρωσο, καὶ γίγνωσκε τοσοῦτον ἡμῶν διημαρτηκῶς, ἵνα b
πρὸς τοὺς ἄλλους βέλτιον προσφέρῃ.

B

Πλάτων Διονυσίῳ εὖ πράττειν.

Ἦκουσα Ἀρχεδήμου ὅτι σὺ ἡγήῃ χρῆναι περὶ σοῦ μὴ
μόνον ἐμὲ ἡσυχίαν ἄγειν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐμοὺς ἐπιτηδεῖους 5
τοῦ φλαυθρόν τι ποιεῖν ἢ λέγειν περὶ σέ· Δίωνα δὲ μόνον
ἐξαίρετον ποιῆ. οὗτος δὲ ὁ λόγος σημαίνει, τὸ Δίωνα ἐξαί- c
ρετον εἶναι, ὅτι οὐκ ἄρχω ἐγὼ τῶν ἐμῶν ἐπιτηδεῖων· εἰ

d 5 τραγωδιοποιῶν A   a 3 κακῶς A (sed alterum κ in ras. a)
a 6 κλῖναι A (sed ἱ ex emend.): κλίνα L   a 7 δοκιμαζόμενα
ἀστράπτει A (sed ἀ in initio versus postea add.)   a 9 γύαι]
γύαι A L O   b 6 σέ A O: σοῦ A² (ου s. v.) O² (σοῦ s. v.)

γὰρ ἦρχον ἐγὼ οὕτω τῶν τε ἄλλων καὶ σοῦ καὶ Δίῳνος,
 πλείω ἂν ἦν ἡμῖν τε πᾶσιν ἀγαθὰ τοῖς τε ἄλλοις Ἑλλησι,
 5 ὡς ἐγὼ φημι. νῦν δὲ μέγας ἐγὼ εἰμι ἑμαυτὸν παρέχων
 τῷ ἑμῷ λόγῳ ἐπόμενον. καὶ ταῦτα λέγω ὡς οὐχ ὑγιές τι
 Κρατιστόλου καὶ Πολυξένου πρὸς σὲ εἰρηκότων, ὧν φασὶ
 d λέγειν τὸν ἕτερον ὅτι ἀκούει Ὀλυμπίασι πολλῶν τιῶν τῶν
 μετ' ἐμοῦ σε κακηγορούντων. ἴσως γὰρ ὀξύτερον ἐμοῦ
 ἀκούει· ἐγὼ μὲν γὰρ οὐκ ἤκουσα. χρὴ δέ, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
 οὕτωςί σε ποιεῖν τοῦ λοιποῦ, ὅταν τι τοιοῦτον λέγῃ τις
 5 περὶ ἡμῶν τιος, γράμματα πέμψαντα ἐμὲ ἐρέσθαι· ἐγὼ
 γὰρ τάληθῆ λέγειν οὔτε ὀκνήσω οὔτε αἰσχυνοῦμαι. ἐμοὶ
 δὲ διη καὶ σοὶ τὰ πρὸς ἀλλήλους οὕτωςι τυγχάνει ἔχοντα·
 οὔτε αὐτοὶ [ἂν] ἀγνωτές ἐσμεν οὐδενὶ Ἑλλήνων ὡς ἔπος
 e εἰπεῖν, οὔτε ἡ συνουσία ἡμῶν σιγᾶται. μὴ λανθανέτω δέ
 σε ὅτι οὐδ' εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον σιγηθήσεται· τοιοῦτοι οἱ
 παραδεδεγμένοι εἰσὶν αὐτήν, ἅτε οὐκ ὀλίγην γεγεννημένην
 οὐδ' ἡρέμα. τί οὖν διη λέγω νυνί; ἐρῶ ἄνωθεν ἀρξάμενος.
 5 πέφυκε συνιέναι εἰς ταῦτον φρόνησίς τε καὶ δύναμις μεγάλη,
 καὶ ταῦτ' ἄλληλα ἀεὶ διώκει καὶ ζητεῖ καὶ συγγίγνεται
 ἔπειτα καὶ οἱ ἄνθρωποι χαίρουσιν περὶ τούτων αὐτοὶ τε δια-
 λεγόμενοι καὶ ἄλλων ἀκούοντες ἔν τε ἰδίαις συνουσίαις καὶ
 311 ἐν ταῖς ποιήσεσιν. οἶον καὶ περὶ Ἰέρωνος ὅταν διαλέγονται
 ἄνθρωποι καὶ Πανσανίου τοῦ Λακεδαιμονίου, χαίρουσι τὴν
 Σιμωνίδου συνουσίαν παραφέροντες, ἃ τε ἔπραξεν καὶ εἶπεν
 πρὸς αὐτούς· καὶ Περιάνδρον τὸν Κορίνθιον καὶ Θαλῆν τὸν
 5 Μιλήσιον ὑμνεῖν εἰώθασιν ἅμα, καὶ Περικλέα καὶ Ἀναξα-
 γόραν, καὶ Κροῖσον αὖ καὶ Σόλωνα ὡς σοφοὺς καὶ Κῦρον ὡς
 δυνάστην. καὶ διη ταῦτα μιμούμενοι οἱ ποιηταὶ Κρέοντα μὲν
 b καὶ Τειρεσίαν συνάγουσιν, Πολύειδον δὲ καὶ Μίνω, Ἀγα-
 μέμνονα δὲ καὶ Νέστορα καὶ Ὀδυσσεά καὶ Παλαμῆδη—ὡς

c 4 ἡμῖν ΑΟ: ὑμῖν vulg. d 2 κακηγορούντων O² (κ s. v.):
 κατηγορούντων ΑΟ d 8 ἂν ΑΛΟ: ἀλλαχοῦ τὸ ἂν ὠβέλισταί
 in marg. L: τὸ ἂν ἐν τῇ β. τοῦ πατριάρχου ὠβέλισταί in marg. O
 b 1 πολύειδον Α (sed ἰ in ras. a)

δ' ἐμοὶ δοκεῖ, καὶ Προμηθεΐα Διὶ ταύτῃ πῃ συνήγον οἱ πρῶτοι
 ἄνθρωποι—τούτων δὲ τοὺς μὲν εἰς διαφοράν, τοὺς δ' εἰς
 φιλίαν ἀλλήλοις ἰόντας, τοὺς δὲ τοτὲ μὲν εἰς φιλίαν, τοτὲ 5
 δ' εἰς διαφοράν, καὶ τὰ μὲν ὁμοιοῦντας, τὰ δὲ διαφορο-
 μένους ἄδουσι. πάντα δὴ ταῦτα λέγω τόδε βουλόμενος ἐν-
 δείξασθαι, ὅτι οὐκ, ἐπειδὴν ἡμεῖς τελευτήσωμεν, καὶ οἱ λόγοι c
 οἱ περὶ ἡμῶν αὐτῶν σεσιγήσονται· ὥστ' ἐπιμελητέον αὐτῶν
 ἔστιν. ἀνάγκη γάρ, ὡς ἔοικε, μέλειν ἡμῖν καὶ τοῦ ἔπειτα
 χρόνου, ἐπειδὴ καὶ τυγχάνουσιν κατὰ τινα φύσιν οἱ μὲν
 ἀνδραποδωδέστατοι οὐδὲν φροντίζοντες αὐτοῦ, οἱ δ' ἐπιεικέ- 5
 στατοι πᾶν ποιῶντες ὅπως ἂν εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον εὖ
 ἀκούσωσιν. ὁ δὴ καὶ ἐγὼ τεκμήριον ποιῶμαι ὅτι ἔστιν τις
 αἴσθησις τοῖς τεθνεῶσιν τῶν ἐνθάδε· αἱ γὰρ βέλτισται
 ψυχὰι μαντεύονται ταῦτα οὕτως ἔχειν, αἱ δὲ μοχθηρόταται d
 οὐ φασι, κυριώτερα δὲ τὰ τῶν θείων ἀνδρῶν μαντεύματα ἢ
 τὰ τῶν μῆ. οἶμαι δ' ἔγωγε τοῖς ἔμπροσθεν, περὶ ὧν λέγω,
 εἰ ἐξείη αὐτοῖς ἐπανορθώσασθαι τὰς αὐτῶν συνουσίας, πᾶν
 ἂν σπουδάσαι ὥστε βελτίω λέγεσθαι περὶ αὐτῶν ἢ νῦν. 5
 τοῦτο οὖν ἡμῖν ἔτι, σὺν θεῷ εἰπεῖν, ἔξεστιν, εἴ τι ἄρα μῆ
 καλῶς πέπρακται κατὰ τὴν ἔμπροσθεν συνουσίαν, ἐπανορ-
 θώσασθαι καὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ· περὶ γὰρ φιλοσοφίαν φημί
 ἐγὼ τὴν ἀληθινήν δόξαν ἔσεσθαι καὶ λόγον ἡμῶν μὲν ὄντων e
 ἐπιεικῶν βελτίω, φαύλων δέ, τούναντίον. καίτοι περὶ τούτου
 ἡμεῖς ἐπιμελούμενοι οὐδὲν ἂν εὐσεβέστερον πράττοιμεν, οὐδ'
 ἀμελοῦντες ἀσεβέστερον. ὡς δὴ δεῖ γίνεσθαι, καὶ τὸ
 δίκαιον ἢ ἔχει, ἐγὼ φράσω. ἦλθον ἐγὼ εἰς Σικελίαν δόξαν 5
 ἔχων πολὺ τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ διαφέρειν, βουλόμενος δὲ

c 1 λόγοι οἱ O²: λόγοι A O   c 7 ἀκούσωσιν in marg. O   d 3 τοῖς] τοὺς Hermann   d 4 εἰ ἐξείη . . . e 2 τούναντίον in marg. A³ (ἐν ἄλλῳ οὕτως εὔρον· οἶμαι δ' ὅτι καὶ κρείττον τοῦτο) L² (ἀλλαχοῦ οὕτως εὔρηται, δ καὶ βέλτιον) O² (ἐν ἄλλῳ οὕτως εὔρον) τὰς αὐτῶν . . . d 7 ἐπανορθώσασθαι hic om. et post e 1 δόξαν ἔσεσθαι collocat A   d 5 ὥστε A³ L² O²: ὡς τὰ A L O   νῦν. τοῦτο οὖν A² L² O²: νῦν τοῦτο· δ οὖν A L O   d 8 ἔργῳ καὶ λόγῳ A³ L² O²: λόγῳ καὶ ἔργῳ A L O   e 1 καὶ λόγον A L O: om. A² L² O² (ante ἔσεσθαι transp. Hermann errore)

- 312 ἐλθὼν εἰς Συρακούσας συμμάρτυρα λαβεῖν σέ, ἵνα μοι τιμῶτο φιλοσοφία καὶ παρὰ τῷ πλήθει. τοῦτο δ' οὐκ εὐαγές μοι ἀπέβη. τὸ δ' αἴτιον οὐ λέγω ὅπερ ἂν πολλοὶ εἴποιεν, ἀλλ' ὅτι ἐφαίνου οὐ πάνυ ἐμοὶ πιστεύειν σύ, ἀλλ' ἐμὲ μὲν πως
 5 ἀποπέμψασθαι ἐθέλειω, ἐτέρους δὲ μεταπέμψασθαι, καὶ ζητεῖν τὸ πρᾶγμα τί τὸ ἐμόν ἐστι, ἀπιστῶν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ· καὶ οἱ ἐπὶ τούτοις βοῶντες πολλοὶ ἦσαν, λέγοντες ὡς σὺ ἐμοῦ μὲν
 b καταπεφρόνηκας, ἄλλα δ' ἐσπούδακας. ταῦτα δὴ διαβεβόηται. ὁ δὴ μετὰ ταῦτα δίκαιόν ἐστι ποιεῖν, ἄκουε, ἵνα σοι καὶ ἀποκρίνωμαι ὃ σὺ ἐρωτᾷς, πῶς χρηῖ ἔχειν ἐμὲ καὶ σὲ πρὸς ἀλλήλους. εἰ μὲν ὅλως φιλοσοφίας καταπεφρόνηκας,
 5 ἔἂν χαίρειω, εἰ δὲ παρ' ἐτέρου ἀκήκοας ἢ αὐτὸς βελτίονα ἠῦρηκας τῶν παρ' ἐμοί, ἐκεῖνα τίμα· εἰ δ' ἄρα τὰ παρ' ἡμῶν σοι ἀρέσκει, τιμητέον καὶ ἐμὲ μάλιστα. νῦν οὖν, ὥσπερ καὶ ἐξ ἀρχῆς, σὺ καθηγοῦ, ἔψομαι δὲ ἐγώ· τιμώμενος γὰρ
 c ὑπὸ σοῦ τιμήσω σέ, μὴ τιμώμενος δὲ ἡσυχίαν ἔξω. ἔτι δὲ σὺ μὲν ἐμὲ τιμῶν καὶ τούτου καθηγούμενος φιλοσοφίαν δόξεις τιμᾶν, καὶ αὐτὸ τοῦτο, ὅτι διεσκόπεις καὶ ἄλλους, πρὸς πολλῶν εὐδοξίαν σοι οἴσει ὡς φιλοσόφῳ ὄντι. ἐγὼ δὲ
 5 σὲ τιμῶν μὴ τιμῶντα πλουτοῦν δόξω θαυμάζειω τε καὶ διώκειω, τοῦτο δ' ἴσμεν ὅτι παρὰ πᾶσιν ὄνομα οὐ καλὸν ἔχει· ὡς δ' ἐν κεφαλαίῳ εἰπέιν, σοῦ μὲν τιμῶντος ἀμφοτέροις κόσμος,
 d ἐμοῦ δὲ ὄνειδος ἀμφοῖν. περὶ μὲν οὖν τούτων ταῦτα.

Τὸ δὲ σφαιρίον οὐκ ὀρθῶς ἔχει· δηλώσει δέ σοι Ἀρχέδημος, ἐπειδὴν ἔλθῃ. καὶ δὴ καὶ περὶ τούδε, ὃ δὴ τούτου τιμιώτερόν τ' ἐστὶν καὶ θειώτερον, καὶ μάλα σφόδρ'
 5 αὐτῷ δηλωτέον, ὑπὲρ οὗ σὺ πέπομφας ἀπορούμενος. φῆς γὰρ δὴ κατὰ τὸν ἐκείνου λόγον, οὐχ ἰκανῶς ἀποδεδείχθαι σοι περὶ τῆς τοῦ πρώτου φύσεως. φραστέον δὴ σοι δι' αἰ-

a 1 ἵνα] ἵνα δὴ O²   a 5 ἐθέλειω . . . μεταπέμψασθαι om. A O :
 add. in marg. A² O²   b 2 δὴ A O : δὲ vulg.   b 8 γὰρ] μὲν
 γὰρ O²   c 1 ἔξω A O : ἔξω O² (ἄ s. v.)   c 3 ἄλλους] ἄλλως scr.
 recc.   d 1 οὖν om. A (add. s. v. A²) pr. O   d 3 γρ. καὶ δὴ . . .
 d 4 θειώτερον in marg. A² (sed om. δὴ post δ) L² : καὶ μὴν περὶ τούτου.
 ὅτου δὲ τιμιώτερόν τ' ἐστὶν καὶ θειώτερον A L (ἐστὶ L)

νιγμών, ἴν' ἄν τι ἡ δέλτος ἢ πόντου ἢ γῆς ἐν πτυχαῖς πάθῃ, ὁ ἀναγνοὺς μὴ γνῶ. ὦδε γὰρ ἔχει. περὶ τὸν πάντων βα- e
 σιλέα πάντ' ἐστὶ καὶ ἐκείνου ἕνεκα πάντα, καὶ ἐκεῖνο αἴτιον
 ἀπάντων τῶν καλῶν· δεύτερον δὲ πέρι τὰ δεύτερα, καὶ τρίτον
 πέρι τὰ τρίτα. ἡ οὖν ἀνθρωπίνη ψυχὴ περὶ αὐτὰ ὀρέγεται
 μαθεῖν ποῖ' ἅττα ἐστίν, βλέπουσα εἰς τὰ αὐτῆς συγγενῆ, ὧν 5
 οὐδὲν ἰκανῶς ἔχει. τοῦ δὲ βασιλέως πέρι καὶ ὧν εἶπον, 313
 οὐδέν ἐστιν τοιοῦτον—τὸ δὲ μετὰ τοῦτο ἡ ψυχὴ φησιν—
 ἀλλὰ ποῖόν τι μὴν; τοῦτ' ἐστίν, ὧ παῖ Διουσιόου καὶ Δωρίδος,
 τὸ ἐρώτημα ὁ πάντων αἰτιὸν ἐστὶν κακῶν, μᾶλλον δὲ ἢ περὶ
 τούτου ὡδὶς ἐν τῇ ψυχῇ ἐγγιγνομένη, ἣν εἰ μὴ τις ἐξαίρε- 5
 θήσεται, τῆς ἀληθείας ὄντως οὐ μὴ ποτε τύχῃ. σὺ δὲ τοῦτο
 πρὸς ἐμὲ ἐν τῷ κήπῳ ὑπὸ ταῖς δάφναις αὐτὸς ἔφησθα ἐννε-
 νοηκέναι καὶ εἶναι σὸν εὖρημα· καὶ ἐγὼ εἶπον ὅτι τοῦτο εἰ b
 φαίνοιτό σοι οὕτως ἔχειν, πολλῶν ἂν εἴης λόγων ἐμὲ ἀπολε-
 λυκῶς. οὐ μὴν ἄλλῳ γέ ποτ' ἔφην ἐντετυχηκέναι τοῦθ'
 ἠὺρηκότε, ἀλλὰ ἡ πολλὴ μοι πραγματεία περὶ τοῦτ' εἶη· σὺ
 δὲ ἴσως μὲν ἀκούσας του, τάχα δ' ἂν θεία μοίρα κατὰ τοῦθ' 5
 ὀρμήσας, ἔπειτα αὐτοῦ τὰς ἀποδείξεις ὡς ἔχων βεβαίως οὐ
 κατέδησας, ἀλλ' ἄττει σοι τοτὲ μὲν οὕτως, τοτὲ δὲ ἄλλως
 περὶ τὸ φανταζόμενον, τὸ δὲ οὐδέν ἐστιν τοιοῦτον. καὶ τοῦτο c
 οὐ σοὶ μόνῳ γέγονεν, ἀλλ' εὖ ἴσθι μηδένα πώποτε μου τὸ
 πρῶτον ἀκούσαντα ἔχειν ἄλλως πως ἢ οὕτως κατ' ἀρχάς, καὶ
 ὁ μὲν πλείω ἔχων πράγματα, ὁ δὲ ἐλάττω, μόγις ἀπαλλάτ-
 τονται, σχεδὸν δὲ οὐδεὶς ὀλίγα. τούτων δὲ γεγονότων καὶ 5
 ἐχόντων οὕτω, σχεδὸν κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν ἠὺρήκαμεν ὁ σὺ
 ἐπέστειλας, ὅπως δεῖ πρὸς ἀλλήλους ἡμᾶς ἔχειν. ἐπεὶ γὰρ
 βασανίζεις αὐτὰ συγγιγνόμενός τε ἄλλοις καὶ παραθεώμενος

d 8 ἡ om. pr. O Eus. πτυχαῖς fecit A²: πυχαι A e 3 τῶν
 om. Clem. Eus. a 6 μὴ om. A et pr. O τύχῃ] τύχοι A O
 b 5 του] τοῦ A b 6 ὄρμησας A sed ὁ supra ὦ A² b 7 ἀλλ'
 ἄττει σοι] ἀλλαττισοι A: ἀλλ' ἄττει σοι fecit a: in marg. ἄττει A²: ἀλλ'
 αἴττει σοι O (ει supra τι O²): ἀλλ' ἄττεις vulg. c 1 τὸ δὲ in marg.
 L O (ἀλλαχοῦ ἀπ' ὀρθώσεως): τοῦ δὲ A L O c 7 ἐπεὶ] ἐπὶ A

d παρὰ τὰ τῶν ἄλλων καὶ αὐτὰ καθ' αὐτά, νῦν σοι ταῦτά τε, εἰ ἀληθῆς ἢ βάσανος, προσφύσεται, καὶ οἰκείος τούτοις τε καὶ ἡμῖν ἔση. πῶς οὖν αὐτά τ' ἔσται καὶ πάντα ἃ εἰρήκαμεν; τὸν Ἀρχέδημον νῦν τε ὀρθῶς ἐποίησας πέμψας, καὶ τὸ λοιπόν, 5 ἐπειδὴν ἔλθῃ πρὸς σέ καὶ ἀπαγγείλῃ τὰ παρ' ἐμοῦ, μετὰ ταῦτα ἴσως ἄλλαι σε ἀπορίαι λήψονται. πέμψεις οὖν αὐθις, ἂν ὀρθῶς βουλεύῃ, παρ' ἐμέ τὸν Ἀρχέδημον, ὁ δ' ἐμπορευσάμενος ἴξει πάλιν· καὶ τοῦτο ἐὰν δις ἢ τρίς ποιήσῃς καὶ e βασιάνισῃς τὰ παρ' ἐμοῦ πεμφθέντα ἰκανῶς, θαυμάζοιμ' ἂν εἰ μὴ τὰ νῦν ἀπορούμενα πολὺ σοι διοίσει ἢ νῦν. θαρροῦντες οὖν ποιεῖτε οὕτως· οὐ μὴ γάρ ποτε τῆς ἐμπορίας ταύτης οὔτε σὺ στείλῃς οὔτε Ἀρχέδημος ἐμπορεύσεται καλλίω 314 καὶ θεοφιλεστέραν. εὐλαβοῦ μέντοι μὴ ποτε ἐκπέσῃ ταῦτα εἰς ἀνθρώπους ἀπαιδεύτους· σχεδὸν γάρ, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, οὐκ ἔστιν τούτων πρὸς τοὺς πολλοὺς καταγελαστότερα ἀκούσματα, οὐδ' αὖ πρὸς τοὺς εὐφνεῖς θαυμαστότερα τε καὶ ἐνθου- 5 σιαστικώτερα. πολλάκις δὲ λεγόμενα καὶ ἀεὶ ἀκουόμενα καὶ πολλὰ ἔτη, μόγις ὥσπερ χρυσὸς ἐκκαθαίρεται μετὰ πολλῆς πραγματείας. ὃ δὲ θαυμαστὸν αὐτοῦ γέγονεν, ἄκουσον. εἰσὶν γὰρ ἄνθρωποι ταῦτα ἀκηκόητες καὶ πλείους, δυνατοὶ b μὲν μαθεῖν, δυνατοὶ δὲ μνημονεῦσαι καὶ βασιάνισαντες πάντῃ πάντως κρῖναι, γέροντες ἤδη καὶ οὐκ ἐλάττω τριάκοντα ἐτῶν ἀκηκόητες, οἳ νῦν ἄρτι σφίσι φασὶν τὰ μὲν τότε ἀπιστότατα δόξαντα εἶναι νῦν πιστότατα καὶ ἐναργέστατα φαίνεσθαι, ἃ 5 δὲ τότε πιστότατα, νῦν τοῦναντίον. πρὸς ταῦτ' οὖν σκοπῶν εὐλαβοῦ μὴ ποτέ σοι μεταμελήσῃ τῶν νῦν ἀναξίως ἐκπεσόντων. μεγίστη δὲ φυλακὴ τὸ μὴ γράφειν ἀλλ' ἐκμανθάνειν· c οὐ γὰρ ἔστιν τὰ γραφέντα μὴ οὐκ ἐκπεσεῖν. διὰ ταῦτα οὐδὲν πάποτ' ἐγὼ περὶ τούτων γέγραφα, οὐδ' ἔστιν σύγ-

d₃ γρ. αὐτά τ' L O : οὐ ταῦτ' A L O e₂ νῦν A : πρὶν O
 ἢ νῦν A O² : ἢ τὰ νῦν A² (τὰ s. v.) O θαρροῦντες A² O² (ε supra ω) :
 θαρροῦντως A O e₄ στείλῃς L et in marg. γρ. A² O² : στιλῃς A
 (sed i ex ei) : ὅστις s. v. A² : σοτιστιλῃς in ras. O : om. γρ. L (γρ. οὔτε
 σὺ οὔτε ἀρχέδημος) a₅ καὶ ἀεὶ ἀκουόμενα L Eus. et in marg.
 A³ O² : om. A O

γραμμα Πλάτωνος οὐδὲν οὐδ' ἔσται, τὰ δὲ νῦν λεγόμενα
 Σωκράτους ἐστὶν καλοῦ καὶ νέου γεγονότος. ἔρρωσο καὶ
 πείθου, καὶ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην νῦν πρῶτον πολλάκις 5
 ἀναγνοὺς κατάκαυσον.

Ταῦτα μὲν ταύτη. περὶ δὲ Πολυξένου ἐθαύμασας ὅτι
 πέμψαιμί σοι· ἐγὼ δὲ καὶ περὶ Λυκόφρονος καὶ τῶν ἄλλων d
 τῶν παρὰ σοὶ ὄντων λέγω καὶ πάλαι καὶ νῦν τὸν αὐτὸν
 λόγον, ὅτι πρὸς τὸ διαλεχθῆναι καὶ φύσει καὶ τῇ μεθόδῳ
 τῶν λόγων πάμπλου διαφέρεις αὐτῶν, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκῶν
 ἐξελέγχεται, ὡς τινες ὑπολαμβάνουσιν, ἀλλ' ἄκουτες. καὶ 5
 δοκεῖς μέντοι πάνυ μετρίως κεχρησθῆαι τε αὐτοῖς καὶ δεδω-
 ρῆσθαι. ταῦτα μὲν περὶ τούτων, πολλὰ ὡς περὶ τοιούτων·
 Φιλιστίωνι δέ, εἰ μὲν αὐτὸς χρῆ, σφόδρα χρῶ, εἰ δὲ οἷόν τε, e
 Σπενσίππῳ χρῆσον καὶ ἀπόπεμψον. δεῖται δὲ σοῦ καὶ
 Σπεύσιππος· ὑπέσχετο δέ μοι καὶ Φιλιστίων, εἰ σὺ ἀφείης
 αὐτόν, ἤξειν προθύμως Ἀθήναζε. τὸν ἐκ τῶν λατομιῶν εὖ
 ἐποίησας ἀφείς, ἐλαφρὰ δὲ ἡ δέησις καὶ περὶ τῶν οἰκετῶν 5
 αὐτοῦ καὶ περὶ Ἠγησίππου τοῦ Ἀρίστωνος· ἐπέστειλας
 γάρ μοι, ἂν τις ἀδικῆ ἢ τοῦτον ἢ ἐκείνους καὶ σὺ αἴσθη, μὴ 315
 ἐπιτρέψειν. καὶ περὶ Λυσικλείδου τάληθές εἰπεῖν ἄξιον·
 μόνος γὰρ τῶν ἐκ Σικελίας Ἀθήναζε ἀφικομένων οὐδὲν μετε-
 βάλετο περὶ τῆς σῆς καὶ ἐμῆς συνουσίας, ἀλλ' αἰεὶ τι ἀγαθὸν
 καὶ ἐπὶ τὰ βελτίω λέγων περὶ τῶν γεγονότων διατελεῖ. 5

Γ

“ Πλάτων Διονυσίῳ χαίρειν ” ἐπιστεῖλας ἄρ' ὀρθῶς ἂν
 τυγχάνοιμι τῆς βελτίστης προσρήσεως; ἢ μᾶλλον κατὰ τὴν b
 ἐμὴν συνήθειαν γράφων “ εὖ πράττειν, ” ὥσπερ εἴωθα ἐν ταῖς

e 7 ὅτι A et pr. O: ὅτι οὐ vulg. d 4 διαφέροισ A et pr. O
 d 6 δοκεῖς O²: δοκεῖ ὁ A O e 3 ἀφείης Hermann: ἀφίης A
 (ἀφίης A²) O et in marg. γρ. L: ἀφήσεις L: γρ. εἰ σὺ ἀφίης εἰ σὺ ἀφῆς
 ὁ καὶ κρείττον in marg. O e 4 γρ. λατομιῶν A³ L² O²: λιθοτομιῶν
 A L O a 4 ἀλλ' αἰεὶ (αἰεὶ A²) τι ἀγαθὸν καὶ ἔπειτα βελτίω A L O:
 γρ. ἀλλ' εἴ τι ἀγαθὸν καὶ ἐπὶ τὰ βελτίω in marg. A³ L